

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 547/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Игњатовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Нишу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 478/2020 од 04.11.2020. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 478/2020 од 04.11.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 478/2020 од 04.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту Прр 210/19 од 26.08.2020. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Нишу Ст 47/10 исплати 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке, увећаном за 8 процентних поена, почев од 26.08.2020. године као дана доношења одлуке па до исплате, а на име накнаде материјалне штете исплати 437.467,34 динара, са законском затезном каматом на 252.057,24 динара почев од 26.08.2020. године као дана пресуђења, па до исплате, као и да тужиљи накнади трошкове поступка од 45.000,00 динара. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила камату на досуђени износ материјалне штете од 240.985,24 динара за период од 04.11.2009. године до 26.08.2020. године и на 11.072,00 динара за период од 08.07.2019. године до 26.08.2020. године.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гжрр 478/2020 од 04.11.2020. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке у делу одлуке о накнади нематеријалне и материјалне штете. Ставом другим изреке првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу става

првог којим је одлучено о трошковима поступка и у ставу другом изреке тако што је обавезана тужена да тужиљи на досуђену накнаду материјалне штете од 240.985,24 динара плати законску затезну камату почев од 08.07.2019. године као дана утужења па до првостепеном пресудом досуђене камате од 26.08.2020. године, док је одбијен део тужбеног захтева тужиље за тражену законску затезну камату почев од 04.11.2009. године до овом пресудом досуђене законске затезне камате почев од 08.07.2019. године, као и да на досуђену накнаду материјалне штете од 11.072,00 динара плати законску затезну камату почев од 08.07.2019. године, као дана утужења па до првостепеном пресудом досуђене камате од 26.08.2020. године. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 48.000,00 динара. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, побијајући је у ставу другом изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиље у делу одлуке о камати, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади нематеријалне и материјалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року којом је утврђено да је тужбени захтев делимично основан, а тужена обавезана да наведену накнаду плати тужиљи са припадајућом каматом, па Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној. Наиме, Врховни касациони суд је на седници Грађанског одељења од 27.09.2019. године, донео правни закључак по коме: „У предметима у којима се води стечајни поступак, законска затезна камата на потраживања утврђена правноснажним пресудама против дужника-друштвених предузећа обрачунава се до дана отварања стечајног поступка, у складу са законским решењем из Закона о стечају из 2009. године”. Како је другостепени суд, према чињеницама утврђеним у конкретном случају, донео одлуку у складу са наведеним правним закључком, то Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље, као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), јер из напред изнетог произлази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, па је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.07.2019. године, ради исплате новчаног обештећења за нематеријалну и материјалну штету изазвану повредом права на суђење у разумном року.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против другостепене одлуке у преиначујућем делу којим је одбијен тужбени захтев тужиље у делу одлуке о камати, дакле којом је одлучено о споредном тражењу тужиље које не чини њено главно потраживање, па је стога ревизија недозвољена. Наиме, без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да је изјављена против одлуке о камати када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић